

נר שמואל



לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום ראשון י"ג בטבת תשע"ה

# שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: [n101@okmail.co.il](mailto:n101@okmail.co.il) פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

## יבמות - צ"ב

1. נישאת ברשות ב"ד [ע"פ עד אחד] ונשמע קול שבעלה בחיים. האם חוששים לקול?

יצא הקול קודם שנישאת לשני: נאסרת. יצא לאחר שנישאת: לא חוששים. נתחדש שזה שהוצרכה להיתר מבי"ד אינו נחשב שהקול התחיל מאז.

2. אדם שבי"ד הורו לו 'הוראה' שאינה נכונה, פטור מקרבן. אך אם טעו במציאות כגון שהורו ששקעה חמה ולבסוף זרחה - אין זו הוראה שוגגת, אלא טעות, וחייב קרבן. האם ההיתר לאשה להנשא ע"פ עד אחד ובא בעלה נחשב 'הוראה' או 'טעות'?

א. רב נחמן: הוראה. הראיה: שבכל התורה עד אחד לא נאמן, וכאן בי"ד האמינוהו, א"כ השגגה בהוראתם. [ולכך דעת משנתנו שפטורה מקרבן.]

ב. זעירי: טעות. הראיה: שאילו הורו בי"ד בחלב ובדם להיות, ואח"כ ראו טעם מובהק לאסור, אם ירצו אח"כ לחזור ולהתיר בלא טעם מובהק, לא נקבל הוראתם. ואילו כאשר בא עד אחד התרנו, כשהגיעו שנים אסרנו, כאשר יגיע שוב אחד ויאמר שעכשיו מת נתירה, בהכרח שעד עתה היה טעות.

ואף ר' אליעזר סבר שטעות הוא: שפסק 'יקוב הדין את ההר ותביא חטאת שמינה'. מביאה קרבן משום הטעות.

ואין לומר שמביאה קרבן כיון שסבר ר' אליעזר: יחיד שעשה בהוראת בי"ד - חייב, שהלשון 'יקוב הדין' משמעו אחר עיון עמוק בדין.

3. שנינו: אם התירוה בי"ד להנשא והלכה וקלקלה, חייבת קרבן שלא התירוה אלא להנשא. מה היא קלקלה?

א. ר' יוחנן: שנישאת אלמנה לכהן גדול, וכדו'. אבל אם רק זינתה אינה חייבת כיון שאומרת אתם עשיתוני פנויה. [ומצינו בברייתא כו' יוחנן.]

ב. ר' אליעזר: אפילו אם זינתה, חייבת קרבן.

עוד למדנו בברייתא: לר"א חייבת בקרבן על כל ביאה וביאה, לחכמים: קרבן אחד על הכל. אבל מודים שאם נשאת לחמשה בני אדם, שחייבת בקרבן על כל אחד ואחד, הואיל והגופין מוחלקין.

4. משנה - האשה שהלך בעלה ובנה למדינת הים, ואמרו לה... וכו' מה האופנים האמורים במשנה?

א. אמרו לה מת בעליך ואח"כ מת בנך ולפ"ז נפטרת מייבום, ונשאת, ואחר כך אמרו לה חילוף היו הדברים - תצא ותתייבם, והולד ממזר.

ב. אמרו לה מת בנך ואח"כ מת בעליך ונתייבמה, ואח"כ אמרו לה חילוף היו הדברים והיא ערוה שלו - תצא, והולד ממזר.

ג. אמרו לה מת בעליך וניסת, ואח"כ אמרו קיים היה ומת - תצא. הולד מהשני בחיי בעלה הראשון ממזר, והולד שנולד לאחר שמת אינו ממזר.

ד. אמרו לה מת בעליך ונתקדשה, ואחר כך בא בעלה - מותרת לחזור לו, אע"פ שנתן לה אחרון גט - לא פסלה מן הכהונה, שאינה 'גרופה מאישה'.

5. שנינו ביבמה שנישאת לשוק ועברה על לאו 'הולד ממזר' כשיטת מי?

כתנא אליבא דר' עקיבא: שיש ממזר מכל חייבי לאוין. ולא כתנא אחר אליבא דר"ע הסובר: רק מחייבי לאוין שנאסרו מחמת קורבה היו ממזר.

6. האם קדושין תופסין ביבמה?

א. לרב - אינם תופסים, שנאמר: 'לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר'.

ב. שמואל - בעניותינו שהדבר ספק, צריכה גט. [הספק האם הפסוק בא רק ללאו, או לומר שלא תופסים קידושין.]

אמימר פסק: כשמואל. רב אשי פסק לפ"ז: אם היה יבמה ישראל - נותן לה שני גט, והותרה ליבם.

7. רב גידל בשם רבי: יבמה - קדושין אין בה, נשואין יש בה. מה כוונתו?

א. יש לתקן: קדושין ונשואין אין בה, שאינה צריכה גט.

ב. נישואיה נחשבים כזנות לאוסרה על היבם כדר' המנוגא: שומרת יבם שזינתה - אסורה ליבמה.

ג. התקדשה אין צריכה גט, נישאה צריכה גט כדי שלא יחליפוה באשה שהלך בעלה למדינת הים ונישאת ע"פ עד שקר אחד שהיא צריכה גט.

8. משנה: האומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שאתגיייר, לאחר שתתגייירי, לאחר שאשתחרר, לאחר שתשתחררי, לאחר שימות בעליך, לאחר שתמות אחותיך, או לאחר שיחלוץ לך יבמיך - אינה מקודשת, כיון שעתה אין הקידושין יכולים לחול. האם ניתן ללמוד מכאן שאין קידושין תופסים ביבמה?

ר' יוחנן הוכיח כך, והסכים עמו רב ינאי.

ריש לקיש רצה לדחות: שיתכן שהמשנה כרבי עקיבא הסובר: אין קידושין תופסין בחייבי לאוין. אבל לחכמים תופסים הקידושין.